

„Lává Niváshi ádá bolditori te láhá m're čaveskro rovipen!
Káná sástavestes ánáv me tute pçábáyá te yándrá“.

„Ниваши, вземи тази връв, а с нея и плача на детето ми.
Когато се оправи, ще ти донеса ябълки и яйца“.

Когато детето си удари главата, подутината се притиска с нож и следното заклинание се промърморва три, седем или девет пъти в зависимост от тежестта на нараняването:

„*Ač tu, ač in, ač kovles,
The may sik tu mudarés!
Andre pcuv tu jiá,
Dikav tut me ñikáná!
Shuri, shuri áná,
De pal pçuv!*“

„*Бързо, бързо омекни,
скоро, скоро изчезни!
Вдън земята побегни,
от очите ми се скрий!
Ножове, ножове вземи
и в земята ги забий!*“

След това ножът се забива три, седем или девет пъти в земята. Ако дете или възрастен има кръвотечение от носа, част от кръвта се посипва с пръст и се повтаря следният стих:

„*Pçuvush, dáv tute
Pçuvush, lává mänge,
De tre cáveske
Hin may téte!
Sik lava!*“

„*Давам ти я, Пчувуси,
вземи я, Пчувуси,
на чедото си я дай.
Толкова е топла,
бързо я вземи!*“

Ако детето страда от стомашни болки, косъм от черно куче се изгаря на пепел, след което се смесва с майчино мляко и с част от изпражненията на детето до получаване на паста. Тази рецепта се среща сред магическите медицински формули на Марцел Бурдигалски, римски придворен лекар от четвърти век: „Cape mel atticum et stercus infantis quod primum demittit, statim ex lacte mulieris quæ puerum allactat permiscebis et sic inunges“⁹⁶ и т.н. Повечето от рецептите на Марцел имат древен

---

⁹⁶ В книгата си „Etruscan Roman Remains in Popular Tradition“ (1892 г.), глава II, Чарлс Лиланд пояснява, че това е лек за очи, като дава пълния